

5. Sammalisenvuoret – Niinimäki (Lammi)

2134 05, 2134 06

Kohde on laaja varttuneiden ja vanhojen metsien kokonaisuus, joka kiinnittyy itälaidaltaan suoraan valtion omistamaan Evon retkeilyalueeseen. Alueen suojelu tukisikin entisestään retkeilyn ja luontoarvojen kannalta valtakunnallisesti merkittävää Evon aluetta.

Sammalisenvuorten luoteisosassa kasvaa melko tasarakenteista, nuorta - varttunutta kuusikkoa, jossa sekapuuna koivua, harvakseltaan haapoja, joista osa on järeitä. Länsirinteen alapuolella sijaitsee kausikostea lampare, jonka ympärillä kasvaa runsaasti koivua ja joitakin haapoja. Korvet ovat ojituksen myötä kuivahtaneet ja muuttuneet varttunutta kuusta kasvaviksi turvekankaiksi, jossa lahoppuuta on pääsääntöisesti vähän. Sammalisenvuoren länsirinteellä on varttunutta ja tasarakenteista tuoreen kankaan männikköä, jossa kasvaa sekapuuna koivua.

Lähempänä Sammalisenvuoren lakea kasvaa monipuolista tuoreen kankaan kuusivaltaista varttunutta -vanhaa metsää, jossa sekapuuna kasvaa erittäin järeää koivua, järeää haapaa sekä yksittäin järeää mänty-ylioppuuta. Kuollutta pysty- ja maapuuta, joka on pääasiassa kuusta tuoreemmissa lahoasteissa, löytyy yli 5 m³ /ha. Myös järeitä vanhoja palokantoja on metsäkuvassa näkyvästi.

Sammalisenvuoren laen itäpuolella rinteessä on komeaa, vanhaa, puustoltaan erirakenteista, kuusivaltaista sekametsää. Metsäkuvassa näkyy yleisesti järeää koivua ja haapaa. Lahoppuusto muodostuu pääasiassa kuusesta, josta osa järeää, seassa myös vähän koivulahoppuuta. Metsä täyttää METSO- kriteerit.

Sammalisenvuoren itäpuolella, rinteen alla on reheväksi turvekankaaksi muuttunut korpi. Metsäkuvassa näkyy elävää vanhaa kuusta, myös pysty – ja maalahoppuuna.

Sammalisenvuoren itäpuolelta, itään lähtevän tien eteläpuolella ja Karhusuon välissä on vanha kuusisekametsä, joka on aiemmasta harvennuksesta huolimatta säilynyt puustoltaan erirakenteisena. Vanhan kuusen lisäksi metsästä löytyy runsaasti järeää haapaa (10 %), järeää koivua sekä yksittäisiä ylispuumäntyjä. Lahoppu on pääasiassa järeää pysty- ja maapuukuusta, jonka määrä vaihtelee kohtalaisesta hyvinkin runsaaseen, myös koivulahoppuuta löytyy jonkin verran. *Ruostekääpä* (NT) ja *pikireunakääpä*.

Ison Koukujärven eteläpuolella leimikossa kasvaa tuoreen kankaan suhteellisen tasarakenteista vanhaa kuusikkoa, jossa kuusi-mäntymaalahoppuuta 2-5 m³ / ha. Kuvion pohjoispuolen kumpareella on useita järeitä kilpikaarnaisia mäntyjä, pystykeloja ja järeitä koivuja sekä useita vanhoja kookkaita palokantoja. Leimikon SE-puolella kasvaa järeää mäntyä ja isoa kuusitaimikkoa.

Ylisen Niemisjärven länsipuolella, Evon retkeilyalueen rajasta länteen on OMT-tyypin, paikoin erittäin runsaslahoppuustoinen, elävältä puustoltaan erirakenteinen kuusivaltainen metsä, jossa kuusen ohella vanhaa koivua, järeää haapaa sekä järeitä mäntyjä yksittäin. Korpionsat on ojitettu ja kyseiset kasvupaikat vaihtelevat korpimuuntumista ruohoturvekankaisiin, joilla on runsaasti (yli 10 m³) eri-ikäistä ja kokoista kuusilahoppuuta niin pysty- kuin maapuuna, myös kookkaita, vanhoja palokantoja näkyy metsäkuvassa. *Rusokantokääpä* (NT), *punahäivekääpä*, *riukukääpä*.

Ison Koukkujärven pohjoispuolitse kulevan tien pohjoispuolella sijaitsee Koukkulan talon ympärillä erittäin laadukas ja monipuolinen metsäkohde. Vanhan talon raunioiden ympärillä kasvaa erirakenteinen, runsaspuustoinen vanha ja luonnontilainen metsä. Elävässä puustossa on runsaasti erittäin järeää haapaa, jykevää koivua, kuusta ja yksittäin isoa mäntyä. Alueen arvon kruunaa hyvin monipuolinen lahopuusto, johon sisältyy kuusta, koivua ja haapaa eri lahoasteissa. Alueella elää *liito-orava*.

Koukkulan tilaan liittyy lännessä nuori, harventamaton kuusikko jossa edelleen etelään päin mentäessä metsä on harventamatonta mutta järeämpää kuusta on selvästi enemmän, samoin melko runsaasti haapoja. Täältäkin löytyi yhdeltä haavan juurelta runsaasti *liito-oravan* jätöksiä. Koukkulan pohjoispuolella sijaitsee aikoinaan avohakattu, nuorta kuusta kasvava korpi sekä poimintahakattu tai väljennetty kuusivaltainen metsä, jossa on seassa järeän kuusen lisäksi mäntyä ja koivua.

Peruskartalla Niinimäki -sanon itäpuolella on järeää kuusta ja koivusekapuuta kasvava ruohoturvekangas, josta löytyy myös järeää mänty-ylispuuta yksittäisesti sekä kuusilahopuuta suhteellisen runsaasti. Tästä länteen rinnettä noustaessa on hakkuun jälkeen luontaisesti kehittynyt tiheä, harventamaton nuori kuusimetsä, jossa sekapuuna runsaasti haapaa sekä järeitä koivuja, paikoin myös kookkaita palokantoja.

Niinimäen pohjoisosaa kohti mentäessä metsä vaihtuu erittäin edustavaksi, runsaspuustoiseksi vanhaksi ja jopa aarniomaiseksi kuusivaltaiseksi sekametsäksi, jossa esiintyy kookkaita mänty-ylispuuta sekä järeitä koivuja. Varsinkin alueen pohjoisosassa on erittäin paljon kuollutta ja järeää kuusta niin pystyssä kuin maapuinaakin, mahdollisesti jopa yli 100 m³ hehtaarilla. Myös yksittäisiä mäntykeloja löytyy.

Niinimäen länsipuolella, välittömästi Tuhkurikuusenmäki-karttasanan eteläpuolella on varttunut ja tuoreilla hakkuilla ja ojituksilla pilattu kuusikko.

Edellisestä etelään tultaessa metsä vaihtuu turvekankaaksi, jossa järeää kuusta, koivua sekä haapaa. Myös kuusi- ja koivulahopuuta esiintyy kohtalaisesti sekä vanhoja palokantoja. Kuvio jatkuu tien eteläpuolelle samankaltaisena. Alueelle on rajattu hakkuuleimikko.